



ALKORYTMI

TIETOKILTA RY:N KILTALEHTI

1/2008

PÄÄKIRJOITUS

Koska Tuulia pyysi, kirjoitan tämän pääkirjoituksen, vaikka en tänä vuonna olekaan enää päätoimittaja. Pääsenpähän ainakin kerran pätemään. Ensiksi pahoittelut kiltalaisille siitä, että vuonna 2007 ei ilmestynyt yhtäkään Alkorytmiä. Pääasiallinen syy siihen oli toimituskunnan ja erityisesti minun ajanpuutteeni ja vähäinen kiinnostus. Yritystä oli, mutta se ei riittänyt.

Kuitenkin toivottavasti Alkorytmin ilmestyminen jatkuu tulevaisuudessa ja kiinnostuneita tekijöitä lehdelle riittää. Vaikka killan viime puheenjohtajavaalitaiston aikana ehdittiin jo kyseenalaistaa Alkorytmin tarpeellisuus ja väitettiin, että kiltalaisia lehden lukeminen ei kiinnosta, kyseenalaistan minä kuitenkin tuon väitteen. Vaikka lehdelle voi olla vaikea löytää tekijöitä, on Alkorytmi kuitenkin yhä paras kiltalehti ja siinä on luettavaa niin killan aktiiveille kuin muillekin. Lisäksi on hyvä muistaa, että pai-

nettuna lehtenä Alkorytmi on yksi parhaista dokumentaatiokeinoista myöhempiä aikoja varten. Alkorytmin lisäksi mikään ei kerro niin hyvin ja elävästi minkälaista meininkiä oli Tietokillassa lehden ilmestymisvuonna.

Tsemppiä uudelle toimituskunnalle ja erityisesti Tuulialle, jotta lehti saadaan pidettyä elossa ja tervetuloa kaikki kiinnostuneet kiltalaiset kirjoittamaan Alkorytmiin. Ota yhteyttä toimituskuntaan osoitteessa alkorytmi@tietokilta.fi tai tule alkorytmin IRC-kanavalle [#alkorytmi @ IRCNet](#).

Terveisin,

Alkorytmin päätoimittaja 2007

Klaus Ihlberg



Päätoimittaja

Tuulia Merinen

Toimittajat

Antti M. Mattsson

Klaus Lehtonen

Anssi Kolehmainen

Ferrix Hovi

Toimittaja/valokuvaaja

Ville Saarinen

Ulkoasu

Rytmiryhmä

Vapaat

Ilja Rautsi

Riku Saikkonen

Jyry Suvilehto

Juha Viljanen

Kansikuva

Olli Mäkinen

Alkorytmi

Tietokilta ry:n kiltalehti

Postiosoite

PL 5400, 02015 TKK

Sähköposti

alkorytmi@tietokilta.fi

W3lkorytmi

<http://www.tietokilta.fi/Alkorytmi/>

Painos: 150 kpl

Painopaikka:

Painotalo Casper

4 MOUH.

Kiltahuonekierrokset

6 Tulevaisuuden kuollut katse

Ilja Rautsin kolumni tietokoneanimaation
tulevaisuudesta

10 Kielikylpy

Taas on aika kylpeä Ferrix-sedän kanssa

12 Tee-se-itse hallitus 2008

Väritystehtävä koko perheelle

14 Kesä Accenturella -kokemuksia (mainos)

16 Kääpiöiden simaa koodaajille

18 Kebab-arvosteluja

Kebabmestat syynissä, valitse omasi

21 Pikku-tikkiläisen puuhapalsta

Dominopalikoita ja vihjevisa

23 Tietokillan hallitus vuodelta 2007

Esittelyssä viime vuoden mallisto

23 Akhvitauko

Sarjakuva parhaimmillaan

MOUH.

Tietokillan kiltahuone

Kuten jokainen varmaan tietää, TKY:llä on useita toimikuntia, jotka muodostuvat kiltojen edustajista. Näistä jotkut, kuten esimerkiksi FTMK, ovat toiminnassaan melko näkyviä. Toiset taas, kuten Viestintätoimikunta, ovat mystisiä elimiä, joista kukaan ei oikein tunnu tietävän, tekevätkö ne yhtään mitään.

Onneksi kuitenkin on yksi asia, jonka turhinkin toimikunta muistaa toimikauteen tehdä vähintään kerran. Nimittäin kiltahuonekierros.

Jos joku ei tiedä mikä on kiltahuonekierros, niin selitetäänpä. Kyse on tapahtumasta, jossa toimikunta kiertää läpi jäsenyhdistysten kiltahuoneet, pysähtyen kussakin nauttimaan alkoholipitoisia virvokkeita.

Ilmeisesti idean keksi alunperin aikanaan isännistö/emännistöihmisistä koostuva Sisätoimikunta vuonna 1997. Konsepti haettiin osanottajille viihdyttäväksi, joten ideaan tarttuivat yksi kerrallaan kaikki muutkin. Näin päästiin nykyiseen tilanteeseen, jossa kiltahuonekierrokset ovat normi, ja sellaisen järjestämisestä voi jokainen toimikunta toimialaan ja aktiivisuuteen katsomatta perustella perinnesyillä. Vaikka eihän siinä mitään perusteluja kaivata. Kiltahuonekierrokset ovat vakiintunut muoto teekkaritoiminnan tekijäihmisten kannäys-toimintaa, joten niitten järjestyksen ja/tai tarpeellisuuden kyseenalaistamista katsotaan hyvin pahalla. Kaikkihan tietävät, että virkoihin pyritään nimenomaan kannäys-toiminnan takia, joten vapaaehtoisten teki-



Kuva: Anssi Kolehmäinen

jöiden määrä romahtaa välittömästi nollaan jos kannäystä vähennetään. Sitäpaitsi vaatiihan raskas toimikuntatyö raskaat toimikuntahuvit.

Vaan kuitenkin herää yksinkertaisen mielessä kysymys, miksi juuri kiltahuonekierros? Eikö sitä viinaa voi juoda yhdessä paikassa? Varmaankin kyse on solidaarisuudesta ja työn jakamisesta. Kun kierretään kaikkien kiltahuoneilla,

on helppo jakaa järjestämisen vaiva, kun jokainen voi tarjota viinaa omassa lähiloikaatiossaan. Lisäksi päästään myös tilan hankkimisen vaivasta ja kuluista tapahtumaa varten, ja mahdollinen jälkisiivousvaiva jakautuu tasaisesti. Ajoittain siltä jopa vältytään kokonaan! Kerrassaan nerokasta.

Kun kaikki näin jaetaan tasaisesti, ainoksi eriarvoistavaksi tekijäksi jää vierailujen ajallinen järjestys. Valitettavasti vain osaan kiltahuoneista on pääsy koulun sulke-misaikojen jälkeen, joten nämä kiltahuoneet on jätettävä kiertojärjestyksessä viimeisiksi. Ainoa vaihtoehtohan olisi aloittaa tapahtuma aikaisemmin, mikä on osallistujien opinto- ja työkiireitten vuoksi mahdotonta, tai lyhentää kestoja. Tämä jälkimmäinenkin vaihtoehto tietysti on mahdoton, koska humalaisten siirtymistä ei voi nopeuttaa, ja etappia kohti varattu örvellysaika täytyy pitää riittävänä.

Sivumainintana todettakoon, että alkoholiuomien nauttiminen koulun tiloissa

aukioloaikojen ulkopuolella on tietysti kielletty. Tosin sillähän ei ole mitään merkitystä niin kauan, kuin siitä ei kukaan valita.

Onneksi kuitenkin on yksi asia, jonka turhinkin toimikunta muistaa toimikautenaan tehdä vähintään kerran. Nimittäin kiltahuonekierros.

Viime vuosina kiltahuonekierrosten laatu vaikuttaa parantuneen. Ainakin pelkästään Tietokillan kiltahuoneen näkökulmasta tarkastellen sotkut ovat olleet vähäisempiä, usein jopa isot, tahmeat läikät on pyyhitty kiertäjien jäljiltä pois, elleivät ole lattiasa. Mitään ei yleensä rikota, eikä kukaan ole

edes kaatanut herneitä lattialle moneen vuoteen. Parhaana uudistuksena kiltahuonekierrosten määrä on vähentynyt noin vuoden 2005 tilanteesta.

Ja möykkävistä kanniäaliölaumoista sinänsähän pitävät kaikki, tai ainakin siihen oletukseen perustuu suuri osa teekkaritoiminnasta. Jos jollekulle tässä vaiheessa tuli mieleen TKY:n päihdepolitiikka, niin sille saa vapaasti nauraa.

Jos kiltahuonekierrosten konsepti kiinnostaa, kannattaa kysellä oman killan hallitukselta, milloin heidän toimikuntansa sellaisen järjestää. Sitten voi oikeaan aikaan sijoittautua kiltahuoneelle nauttimaan tapahtumasta. Keskimäärin pitäisi olla parempaa viihdettä, kuin hiihtokilpailun seuraaminen selvinpäin 30 asteen pakasessa housut märkinä.

*Onko sinulla mouhuttavaa? Kirjoita se lehteen ja saat uskottavuutta!
alkorytmi@tietokilta.fi kuuntelee.*

Tulevaisuuden Kuollut katse

Ilja Rautsi

Alkuperäisestä Tähtien sodasta eteenpäin efektinikkarit ovat keskenään kilvoitelleet teknologian rajojen puitteissa yhdeltä huipulta toiselle. Aina toisinaan julistetaan uusi, kaiken mullistava efektitemppu. Vuonna 1982 se oli Disneyn virtuaalimaailmafloppi Tron. 1993 digidivot riehuivat Jurassic Parkissa. Tällä hetkellä elokuvan tulevaisuuden torvea toivottaa 80-luvulla vetäviä speaktaakkeliseikkailuja kyhännyt Hollywoodin ikuinen ihmelapsi Robert Zemeckis.

Pari vuotta sitten Zemeckis oksensi maailmaan pikselimössön Polar Express. Kokonaisuudessaan ilman lavasteita tehty vastenmielinen ja ylipaisunut joulupannukakku toteutettiin Sormusten herrojen Klonkusta tutulla motion capture -tekniikalla, jossa anturitrikoisiin puetun näyttelijän liikkeet kasvojen pikku eleitä myöten kaapataan tietokoneen syövereihin. Virtuaalimaailmassa päälle voi sitten loihkia millaisen otuksen tahansa. Liikkeiden pitäisi olla luonnollisia, koska niiden pohjana on oikea ihminen.

Tulos on kuitenkin kankea. Liike on robottimaista eikä mitään massan tuntua synny pikselitaivaassa kirmaileviin hahmoihin. Silmät ovat nukkemaisen kiiltönsä takana kuolleemmat kuin Adam Sandlerilla ja Ben Affleckilla yhteensä. Zombimannekinnit heiluvat sinne tänne ja katsoja vaivaan-

tuu jäljen lähes-elävyydestä silloin kun ei oksenna äklöjoulufilelistelylle.

Polar Express on kuitenkin siinä mielessä perinteinen animaatio, ettei tyylipyri fotorealismiin, vaan hahmojen piirteitä on karrikoitu. Jotain samaistumista on siis mahdollista vielä kokea kun ei tarvitse miettiä miksi katsoo barbi-nukkeja valkokankaalta.

Nyt tulevaisuuden ohjaaja on hankkiutunut eroon siitäkin vähästä. Zemeckis on kuin kansamegalomaanikkonsa James Cameron, kumpikaan ei yleensä ota pienäkään askelta elokuvan eteen, jos se ei ole samalla valtava harppaus efektiteknologialle. Napa-

Kehitys itsensä vuoksi on pelkkää masturbaatiota.





As a reward for his heroism, the Viking hero, Beowulf (left), is offered a precious reward by the grateful King Hrothgar (right) in "Beowulf." Courtesy of Paramount Pictures. © 2007 by Paramount Pictures and Shangri-la Entertainment, LLC. All Rights Reserved.

piirin pikajuna puksutti nyt kohti anglosaksista runoutta, sillä Zemeckisin tuorein tuotos on elokuvasovitus alan klassikosta Beowulf. Poikkeuksellisen amerikkalaiseksi animaatioksi Beowulfista tekee se, että elokuva on aikuisille suunnattu. Toisin sanoen, siinä on tissejä ja väkivaltaa.

Beowulfissa Zemeckis on pyrkinyt fotorealismisuudessa niin pitkälle, että näyttelijöistä on kaapattu liikkeiden ohella näköisyydet. Nyt voi ihailla Sir Anthony Hopkinsin ylväitä piirteitä ja Angelina Jolien maitorauhasia pikselimössönä. Tisit vielä ymmärtää, mutta katsoessa tähtien digitaalisten virtuaaliversioiden onton heijastavia silmiä, herää auttamatta ajatus: jos tuossa olisi oikea ihminen, voisin ammentaa itsestäni edes jonkinlaisen tunnereaktion hämmennyksen ohella. Fotorealismien ongelma kun on siinä, että sen on joko oltava sataprosenttisen vakuuttavaa...tai

se ei ole. Elokuvan monsterit ovat toki näyttäviä ja kameratyöskentelyä eivät rajoita fyysisen maailman murheet. Silti ei voi välttyä tunteelta, että töllöttää passiivisena kahden tunnin videopelivälänimaatiota.

Tavoiteltua aikuiskatsojaakin Zemeckis onnistuu silittämään vastakarvaan. Virtuaalikameran kulkiessa alaspäin Angelinan virtuaalivartaloa paljastuu virtuaalisen haaravälin kohdalta – sileä umpinainen kohta. Beowulf -sankarin painiessa alasti Grendel -hirviötä vastaan elokuva taasen valahtaa tahattomaan Austin Powers -vitsiin: kuvan etualalle puskee jatkuvalla syötöllä jotain peittämään heeroksen strategisen alueen. Esineitä ja ruumiinosia pusketaan kankaalle sellaista sulavaa tahiä, että falloksen peittely on kuin tanssia seuraisi. Tai katsoisi pornoa teatterissa jossa joku pomppii koko ajan kankaan edessä juuri ”oikeilla” hetkillä.

Päättelin, että ainoa syy peittää Beowulfin penis aikuiselta katsojalta on, että sileäihoinen karpaasi on kaikin puolin Ken-nuken kaltainen ja reisien välissä kimmeltää sama tasainen pinta kuin digi-Angelinalla. Silti pari lisääntyy elokuvan aikana. Ehkä dvd:n poistetuissa kohtauksissa paljastuu suorituksen salat?

Ja tässäkö sitten elokuvan tulevaisuus? Ei lavasteita, oikeiden ihmisten piirrettyjä naamoja ja askeleen päässä todellisen näköisestä oleva maailma – jossa tekijät voivat näyttää tasan mitä lystävät rajanaan ainoastaan mielikuvitus ja hiipuvat kokaiinivarastonsa.

Sky Captain and the World of Tomorrow (2004) sisälsi jo kuolleen Laurence Olivierin näköisyyden. Efektit integroituvat koko ajan tiukemmin ja tiukemmin kaikenlaisiin elokuvaan, mutta tuskin tällaisesta tulee käytäntö, sillä teosten veivaaminen kestää niin kauan ja ihmiset haluavat kuitenkin mieluummin nähdä rakastamansa elokuvatähdet kuin heidän jäykät näköi-

syytensä. Ennemminhän sitä kavereitaan-kin näkee tosielämässä kuin Facebookissa.

Mutta koska studiopomot ovat laumaeläimiä, projekti tulee ainakin menestyksellään määräämään seuraaviksi vuosiksi aikuisille suunnatun efektielokuvan tulevaisuuden. Beowulf vain paljastaa teknologian pelkäksi kainalosauvaksi, jota on turha nostaa itseisarvona jalustalle. Kehitys itsensä vuoksi on pelkkää masturbaatiota. Beowulfia voisi siis viedä katsomaan suunnitellun Huippuyliopiston visio-näät esimerkkinä onton yksioikoisesta tulevaisuuden läpirunnomisesta. Innovaatio ilman sisältöä on yhtä tuottoisa tulevaisuudelle kuin virtuaalinen penis ihmiskunnalle.



**Tunnetko vipatusta?
Vaikuta.
Kirjoita Alkorytmiin.**

http://tietokilta.fi/alkorytmi/kirjoita_juttu.html

Kuva: Olli Mäkinen



Taking a moment to savor success.
Just another day at the office for a Tiger.

Join Accenture for a career that keeps you motivated and moving forward. Work on vital assignments for top class clients and help them achieve high performance. Push yourself, while developing your skills and confidence. Work with the best people worldwide to solve problems and do what hasn't been done before. If this is your idea of a typical working day, Accenture is the place to work.

We're recruiting extraordinary talent—sound like you?

We're looking for exceptional graduates to join our Systems Integration and Technology and Management Consulting teams - people with the potential to become leaders. At Accenture, you'll work on some of the most challenging projects around and in return for taking on a

high level of responsibility, you'll build deep market relevant skills and get competitive compensation with a full range of benefits. To find out more about careers at Accenture and to submit your resumé online, visit our website.

Visit accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing


High performance. Delivered.

Kielikylpy

Befunge-93

Ferrix Hovi

Tämä juttusarja käsittelee hauskoja ja hyödyllisiä ohjelmointikieliä, jotka eivät ole niitä kaikkein tunnetuimpia. Sarjan viidennessä osassa käsitellään Befunge-93:a.

Olkoonkin niin, että tämän sarjan kolmannessa osassa (AR 3/05) käsitelty Whitespace osaa käyttää hyödykseen kaiken sen tiedon, jota ohjelmoija on päässään pyöritellyt sientäessään koodiaan, se ei kuitenkaan ole täydellinen ohjelmointikieli. Kuten neljännessä osassa käsitellyltä Malbolgelta (AR 4/05), myös Whitespacesta puuttuu selkeä suunta. Koska suunnat, etenkin päällmansuunnat, ovat tärkeitä, katsen parhaaksi opettaa teille Befungen alkeet.

Befunge-93 on Chris Pressey'n vuonna 1993 kehittämä esoteerinen ohjelmointikieli. Befunge on siinä mielessä ruma kieli, että kommenttikelpoisia merkkejä on hyvin vähän ja vastaavasti komennoiksi tulkittavia merkkejä on kovin paljon. Toisaalta tämä voidaan antaa anteeksi, koska yleisessä tapauksessa koodin joukkoon jää sopivia tyhjiä aukkoja kommentteille. Tämä toteutetaan yksinkertaisesti ohjaamalla ohjelman suoritus kommentin ohi.

Esimerkki hyvälaatuisesta kommentoidusta koodista

```

1  v>62*1+>\Tä,vmä
2  ohje:lm|a tu>1-
3  ""@,*52<lostaa
4  dH ri>"l"\vin H
5  "ello",
6  " World! "
7  :      "      o
8  | 0  \  ", " "o"<
9  >"!"\^      >"W  "^
10  l
11  "
12  ^

```

<pre>>52*v "d!"< v"ld" >" , "v " o ^] " : "He"<</pre>	<p>Kuten esimerkkikoodista näkyy, Befungessa koodin suoritussuunta osoitetaan selkeästi ja sitä voidaan tarpeen mukaan muuttaa. Tästä syystä Befunge on erittäin helposti erilaisiin kalvoesityksiin sommiteltava kieli. Muun muassa tämän artikkelin laitoihin on sijoitettu muutama koodiesimerkki siten, ettei tekstin luettavuus kärsi. Tästä syystä Befunge soveltuu erittäin hyvin opetuskieleksi.</p> <p>Befungen huonot puolet tulevat esille siinä vaiheessa iltaa, kun silmät harittavat siinä määrin, ettei kannattaisi yrittää ohjelmoida yhtään mitään. Tällä kielellä ohjelmointi on helppoa, kunhan pysyy rivillä ja sarakkeella. Befunge-93:ssa on kaikkiaan 27 käskyä. Osa näistä on täysin turhia ja koodia voidaan helposti optimoida jättämällä näistä suurin osa käyttämättä.</p>	<pre>v"ld" " o " >"W " @ v, # ! : >^</pre>
--	--	--

- + Kompakti
- + Monimuotoinen
- + Selkeälinjainen
- + Paljon kääntäjiä ja tulkkeja
- + Opetuskelpoinen
- Liikaa käskyjä
- Selkeä

Koska en nyt tässä jutussa päässyt edes kunnolla alkuun Befunge-93:n hienouksien ylistämisessä, kannattaa kiinnostuneiden mennä lukemaan lisätietoa vaikka Googlesta. Kerrottakoon asiasisältönä kuitenkin, että kieli on pinopohjainen, kun sitä kuitenkin joku kysyy.

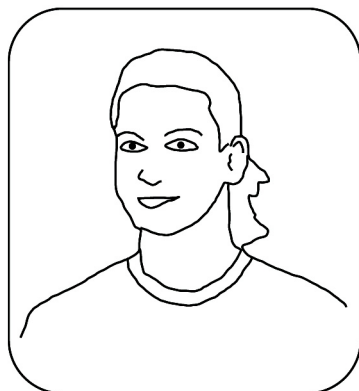
Tarkkasilmäinen lukija oli havainnut Whitespace-artikkelin lähdekoodissa virheen. Julkaisemme korjauspäivityksen tässä:

```
73,74c73,74
<
<
---
>
>
```

TEE-SE-ITSE

Klaus Lehtonen

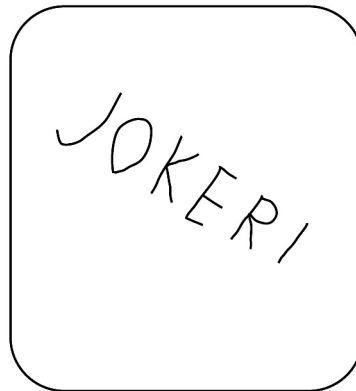
Tällä kertaa killan hallitus esitellään mukavan väritystehtävän muodossa. Väritä siis hallituslaiset mieleisillä väreillä ja yhdistä lopuksi oikea nimi oikeaan henkilöön. Nimet ja kasvot voi käydä tarkistamassa vaikka hallituskopin ovesta.



Hallitus 2008

Otto Hilska, puheenjohtaja
Katariina Laakkonen, sihteeri
Juhana Palmunen, rahastonhoitaja
Julius de Bruijn, yrityssuhdemestari
Veli-Matti Vikman, phuksiwaari
Maija Salminen, kulttuurimestari

Antti Kuikka, isäntä
Jussi Perämäki, isäntä
Veijo Tietokilta, phuksi
Wilhelm von Konow, opintomestari
Juha Kuusela, ulkomestari
Mikko Vesikkala, tiedottaja



Kesä Accenturella - kokemuksia

Jyry Suvilehto

Vuoden 2007 yrityssuhdevastaava Jyry Suvilehto haastatteli Accenturella kesätöissä ollutta Henri Tuomola.

Miten päädyit Accenturelle / Miksi Accenture?

Oikeastaan taisin vaan huomata Accenturen messuilta, kiinnittämättä siihen mitään erityistä huomiota. Keväällä olin pikemminkin sellaisella ”Laitetaan nyt tonnekin” asenteella liikkeellä, kun olin kuullut että he ottavat paljon kesätyöntekijöitä.

Mitä teit?

Päädyin muutaman webbisoftan ylläpitoprojektiin, tiiminvetäjän apulaiseksi/sijaiseksi – melko vastuulliseen hommaan siis. Teemme projektia asiakkaan tiloissa ja olemme asiakkaan kanssa jatkuvasti yhteydessä. Välillä tuo asiakkuuden rajakin tuntuu hälvenevän. Itse projektin koodaus on ulkoistettu Intiaan, jolloin kommunikaatio ym. toki tuo oman lisänsä.

Vastasiko meno konsultointifirmassa odotuksiasi?

Odotuksia ei erityisemmin ollut, joskin minulla oli kuva Accenturesta enemmän liiketoiminta- kuin ohjelmistokonsulttina, vaikka asia on itseasiassa juuri toisin päin. Aivan metsään kaikki mielikuvat konsulttfirmoista eivät kuitenkaan menneet, töitä tehdään kovasti ja vaatimustaso on myös korkea. Ylitöitä ei ainakaan kesätyöntekijänä tarvitse kuitenkaan tehdä – joskus työpäivät voivat tosin venyä mutta sen voi korva-

ta tekemällä toisena päivänä vähemmän töitä.

Mitkä asiat jäivät mieleen/Mitä opit?

Olen oppinut Accenturella paljon niin webbitekniikoista, projektien johtamisesta, konsulttiprojekteista, ison yrityksen (asiakas) toiminnasta, jne.. Päälimmäisenä tulee aina mieleen ensimmäinen päivä projektissa (ihan ensimmäinen päivä meillä oli perehdytystä toimistolla), jolloin tunnin jälkeen minut otettiin mukaan puhelin-kokoukseen Intialaisten koodaajien kanssa. Siinä vaiheessa vähän mietin että mihinkähän sitä jouduttiinkaan – nyt nuo telcot ovat jo arkipäivää.

Knoppitietona mainittakoon, että kesän aikana tuli opittua sekini, että aikaero Suomen ja Intian välillä onkin kesällä vain 2,5h ja talvella 3,5h.



Kuinka paljon käsiä täytyy heiluttaa ennen kuin lähtee lentoon?

Mun käsienheiluttelu on jäänyt aika vähiin, työnteolta ei ole ehtinyt. Toisaalta olen myös melko teknisessä roolissa, enkä sellaisessa mitä kaikki ajattelevat kun kuulevat sanan ”konsultti”. Muutaman powerpointin olen tosin joutunut vääntämään (ja lukemaan).

Piditkö työilmapiiiristä?/Ehditkö kokeilla Accenturen mainostamia lisäarvoa tarjoavia vapaa-ajanviihteitä?

Työilmapiiiri on ollut koko ajan tosi hyvää, myös silloin kun on kiire. Työntekijöiden keski-ikä on kolmenkymppin pinnassa ja se myös näkyy. Jopa tällainen opiskelija tuntee kuuluvansa joukkoon.

Kesä on vähän hiljaista aikaa vapaa-ajan aktiviteettien ja outingien osalta, johon siinä että monet vakinaiset ovat luonnollisesti lomalla. Kesätyöntekijöiden kesken meillä oli kuitenkin kaksi illanviettoa, joissa oli tosi hauskaa – ja kosteaa. Lisäksi firma tarjoutui maksamaan yhden kesätyöporukan ex-tempore-baarireissun. ;) Parinkymmenen kesätyöntekijän keskeinen verkostoituminen oli siis hoidettu loistavasti.

Hauskimpia tapahtumia ovat varmaankin projektien pienen ryhmän outingit. Näitä suunnitellessa saa ihan itse valita mitä tekee – käytettävissä olevan budjetin rajoissa toki. Olimme kesällä projektin kanssa kuumailmapalloomassa ja kasinolla, nyt ennen joulua pitäisi vielä lähteä mikroautoilemaan ja kokkikouluun. Näiden tapahtu-

mien päälle oli luonnollisesti vielä koko firman pikkujoulut, sekä yksi isomman projektin ravintolailta. Eli kyllä, aktiviteettejakin on riittänyt.

Mitä neuvoja antaisit ensi kesäksi töihin hakeville?

Ensimmäisenä voisin varmaan painostaa sitä, että aina kannattaa yrittää. Itsekin sain tämän työpaikan vähän vahingossa, minulla oli ihan muut firmat enemmän ”tähtäimessä”. Vaikka ei olisikaan vielä alan työkokemusta niin silti ei kannata luovuttaa. Minulla oli ennen tätä kesää työkokemusta vaan paperitehtaan kuljetushihnalta, ja sain töitä. Ainakin Accenture painottaa vahvasti kykyä oppia sekä asennetta olla valmis muutoksiin yms.

Soveltuvatko kesätyöt Accenturella enemmän astinlaudaksi A(tm)-uralle vai yhden kesän kokemukseksi?

Näkisin että kesätyöt Accenturella sopivat ihan yhtä hyvin vain yhden kesän kokemukseksi kuin Accenture-uran rakentamiseen. Yhdenkin kesän aikana ehtii näkemään ja kokemaan paljon erilaisia asioita ja tutustumaan eri ihmisiin. Varmastikin käsitys tulevasta työpaikasta muovautuu siinä samalla. Riskinä pitäisin sitä että sopivan projektin sattuessa kohdalle on töissä sen verran kivaa ja mielenkiintoista, ettei kesän jälkeen halukaan lopettaa. Onneksi myös jatkaminen osa-aikaisena onnistuu (been there, done that).

Kääpiöiden simaa koodaajille

eli·miten·ohjelmointi·ja·muinaisrunot·lutyvät·yhteen

Riku Saikkonen

OHJELMOINTI MUISTUTTAA LUOVUUDESSAAN JOSKUS RUNOJEN KIRJOITTAMISTA, MUTTA TIESITKÖ, ETTÄ POHJOLAN KANSOJEN MUINAISISTA RUNOISTA LÖYTYY OHJELMOINTIVINKKEJÄ? ALKORYTMIN KULTTUURITOIMITUS TUTUSTUI ASIAAN.

Pohjan neidon neuvoja

Kosiessaan kaunista Pohjan neitoa Kalevalan seppä Ilmarinen sai Pohjolan emännältä vaikeita tehtäviä: sepän piti muun muassa kyntää kyinen pelto. Naimahaluinen Pohjan neito neuvoi seppää:

Ohoh seppo Ilmarinen,
takoja iän-ikuinen!
Aura kultainen kuvoo,
hope'inen huolittele!
Sillä kynnet kyisen pellon,
käärmehisen käännättelet.

Kalevala, 19. runo

Sopivanlaista auraa käyttämällä Ilmarinen saikin pellon kynnettyä. Tarinan jatkuessa moni muukin hankala ongelma ratkesi, kunhan Ilmarinen vain ensin teki itselleen sopivan työkalun. Myös ohjelmoidessa, vaikkapa ohjelmointikieltä valitessa, kannattaa muistaa Pohjan neidon neuvo: käytä tehtävään sopivia työkaluja.

Sigurdrin miekka

Käyttämäsi työkalun ei tarvitse olla uusinta uutta tai hienoin mahdollinen – tärkeämpää on, että käytät sitä hyvin. Viikinkien muinaisrunojen kokoelmaan runo-Eddaan sisältyvässä Fafnirin runossa viikinkisankari Sigurdr tappoi Fafnir-lohikäärmeen miekallaan. Kääpiö Reginn kuitenkin väitti, että käärme olisi yhä elossa, ellei Sigurdr olisi käyttänyt Reginnin takomaa terävää miekkaa. Sigurdr vastasi:

Hugr er betri
en sé hjörs megin,
hvars vreiðir skulu vega;
því at hvatan mann
ek sé harðliga vega
með slævu sverði sigr.

Miehuus on enemmän
kuin oiva miekka
kun urhot iskevät yhteen.
Mainiosti löi
moni luja mies,
vaikka mitätön olikin miekka.

Edda, Fafnirin runo

Kenningit

Snorri Sturluson kertoo 1200-luvulla kirjoittamassaan proosa-Eddassa viikinkirunojen rakenteesta. Niille tyypillinen piirre ovat kenningit eli kiertoilmaukset. Esimerkiksi ”kuun tie” on taivas ja ”sananiitty” on kieli. Monet kiertoilmauksista ovat kaksisitasoisia: ”siimatien hammas” eli meren hammas eli kivi.

Otsikon kääpiöiden sima on myös kenning. Vanhassa tarinassa (Snorrin mukaan) kaksi kääpiötä tappoi maailman viisaimman miehen ja teki hänen verestään ja hunajasta arvokasta juomaa, jonka juoja muuttui runoilijaksi tai oppineeksi. Tästä omalatauisesta tarinasta johtuen kääpiöiden simaa käytettiin viikinkirunoissa usein kiertoilmauksena runoudelle.

Eddan kenningit voivat olla nykyään melko vaikeita ymmärrettäviä, mutta jokainen ohjelmoija ymmärtää modernin kiertoilmauksen ”bugien metsästys.” Ohjelmoidessa kenningejä kannattanee kuitenkin välttää: kiertoilmaukset muuttujien nimissä tuskin parantavat koodin luettavuutta.

Keuinen silmukka

Kenningien lisäksi Eddan tarinoista voi löytää vinkkejä ohjelmointiin. Silmukoitten puutteellisten lopetusehtojen vaaroista varoittaa proosa-Eddan legenda, jossa kaksi kuningasta taistelivat koko päivän. Illan tullen kuninkaas lepäsivät, mutta taistelussa kuolleet herätettiin yöllä henkiin ja seuraavana päivänä kaikki taistelivat taas yhdessä. Legendan mukaan tämä Hjadningien taistelu tulee jatkumaan maailman loppuun asti.

Päättymättömästä rekursiosta varoittaa myös Kantelettaren tunnettu runo Olin ennen onnimanni. Pidä siis huolta, että ohjelmasi ei päädy tilaan, jossa se on aiemmin ollut.

Syntyjä syviä

Kalevalan runojen maailmassa oli tärkeää tietää jotakin eri asioiden syntymästä, sillä tämä antoi voimaa. Esimerkiksi Väinämöinen sai kirveestä saamansa haavan parantettua opetettuaan parantajalle raudan synnyn. Kannattaa siis tutustua ohjelmointikielten historiaan ja miettiä

muinaisia muisteloita,
noita syntyjä syviä,
joit' ei laula kaikki lapset,
ymmärrä yhet urohot.

Kalevala, 3. runo

Lähteet: Kalevala, Kanteletar, Edda (Codex Regius GKS 2365), Snorri Sturlusonin Edda. Miehuus-runon on suomentanut Aale Tynni (Eddan sankarirunot, WSOY 1980).

KEBAB-ARVOSTELUJA

Teksti ja kuvat: Anssi Kolehmainen

Kebab, tuo jokaisen nälkäisen kebabeläimen turva ja toiveiden täytymys. Hyvä annos on parempaa kuin... Noh, tiedettehän että tie miehen sydämeen käy vatsan kautta. Vuosien saatossa on tullut testattua standardimääristä kebabannosta (kebab ranskalaisilla) erinäisissä paikoissa. Alla omia mielipiteitä annoksisista.

Papa Isacco, eli tuttavallisemmin pelkkä isukki, on Tapiolassa kävelymatkan päässä niemestä. Luultavasti jokainen iltoja kiltiksellä viettävä on jossain vaiheessa tehnyt tuttavuutta isukin kanssa pitsatilausten muodossa. Huhujen mukaan aina ei tule pitsoissa mitä tilataan, mutta ei se ole meinoa haitannut. Itselleni on tullut aina oikeaa kebabbia kun on tilattu. Ruokaa saa myös paikan päältä ja tarjolla on lounasaikaan pihvejä sekä muita hömpötyksiä.

Kebablautanen paikan päällä on varsin reilu ja sillä saa vatsansa yleensä täytettyä erittäin hyvin. Lähinnä aterian jälkeen pitää muutama minuutti miettiä mihin suuntaan pyörimällä pääsisi parhaiten pois. Liha on mukavan mehukasta ja mausteet sopivat hyvin. Yhtiömme suosittelee.

RT Kebab Leppävaarassa Alepan talossa on sopivan kävelymatkan päässä kotoa ja useampi viikonloppu on tullutkin käytyä ”kuntolenkillä” hotkaisemassa lautasellinen kebabbia. Liha on täällä ihan erilaista kuin muualla. Jonkun verran paksumpaa, mausteisempaa ja kypsytetty vedessä. Tähän päälle vielä tavallista tulista kastiketta

niin kyllä se makusermoja kutkuttaa (tai kirvelee, riippuu henkilöstä). Jotkut antavat miinusta paikan askeettisuudesta, pahvilautasista ja muutenkin huonosta ulkoasusta, mutta eipä se ole kebabin purentaa tähän mennessä haitannut. Yhtiömme suosittelee tätäkin.

Kilim Tapiolan nurkilla on selvästi turkkilaiseksi safkapaikaksi itseään brändäävä ravintola (jolla on myös hyvät verkkisivut). Yleensä jos joku kysyy irkissä ”Kilim?” niin siihen pitää vastata ”Joko mennään”. Ainakin kerran sitä on kokeiltava miten monta kertaa voi santsata seisovasta pöydästä kebabbia ennenkuin vatsa täyttyy tottaalisesti. Ruokaa (niin määrällisesti, muodollisesti kuin laadullisestikin) on tarjolla enemmän kuin riittävästi lounasaikaan ja lautasensa voi täyttää kaikenlaisilla höys-teillä. Yhtiömme suosittelee erittäin lämpimästi.

Eerikin Pippurissa Helsingin keskustassa on tullut käytyä muutamia kertoja. Tarujen mukaan EP:hen kannattaa mennä taksilla Otaniemestä (ja myös tulla taksilla takaisin). EP:ssä on panostettu paljon paikan sisustukseen ja Turkki-aiheisia esineitä löytyy joka seinältä. Kebab-annos tarjoillaan ellipsinmuotoiselta rautavadilta, joka sopii tähän hyvin. Lihan, tulisen ja miedon kastikkeen makujen sekoitus miellyttää allekirjoittanutta oikein paljon. Myös täältäkin lähtiessä tarvitsee miettiä mihin suuntaan alkaisi pyörimään.



Wotkinsin kebabia ja patonkia.

Kampin Kebab House on myös tullut testattua. Sieltä saa kivasti suuta polttelevaa kebabia mahansa täytikkeeksi. Ainakin sillä kerralla massu tuli täyteen ja jäi olo, että kyseistä paikkaa voisi testata myöhemminkin laadun varmistamiseksi.

Otaniemen oma rafla, **Cantina** eli Keltsu, on varmaan tullut myös monelle tutuksi. Päälimmäisenä tästä kebabista on jäänyt mieleen melko sipulinen ja tulinen maku, joka on tuntunut suussa vielä hyvän aikaa aterian jälkeenkin. Hyvä valinta, jos muuten tulee kyseiseen paikkaan viettämään aikaa tai kokoustamaan jotain muuta.

Otaniemen grilliltä, Etnolta, saa myös kebabiksi itseään kutsuvan annoksen, mutta se häviää melko selvästi ylläoleville paikoille. (Mitä nyt tuollaiselta paikalta voisi odottaakaan.) Kyllähän sillä vatsansa täyttää, mutta grilliannoksista on parempi valita

makkaraperunat (tai joku muu henkilökohtainen suosikki).

Best-niminen rafla vaikuttaa myös Otaniemen alueella. Nimestä huolimatta kyseisen paikan kebabbi ei ole bestiä vaan lähempänä perusmättöä. Syöhän sitä, mutta ei välttämättä herkuttele. Testiotannan pienuus voi myös vaikuttaa arvion laatuun.

Pizzataksin Mankkaan toimipisteestä on tullut useampia kertoja tilattua kotiinkuljetuksella annos kebbia. Bonuspisteet hyvästä webbitilausvärkistä, johon sormi osuu ”melkein vahingossa”. Myöskin noin puolen tunnin toimitusaika kelpaa nälkäiselle. Paketista kuoriutuvaa annosta voi hyvinkin kuvata perusmätöksiksi. Ei mitään huonoa sanottavaa, mutta ei niin hyvääkään. Kelpaa ihan hyvin kotiintoitettuna, jos ei kauemmas jaksaa lähteä ruokaa hankkimaan (tai itse laittamaan).

Pizza Center Karakalliossa toimittaa myös asuinsijoilleni kebabbia ja sitäkin on tullut muutamaan kertaan testattua. Vaikutelma on pitkälti sama kuin Mankkaan Pizzataksilla, eli perusmättöä. Paikka on fyysisesti kävelymatkan päässä, että sitä voisi käyttää myös ”kuntolenkkeilyyn”.

Roadhousesta on kuulunut myös paljon juttuja, mutta erään kerran siellä käydessäni annos oli erittäin askeettinen, pelkkiä ranskalaisia ja kebabbia. Olisi siihen itsepalveluna saanut tiskistä salaattia ja muuta kastiketta, mutta eihän sitä paikaltaan mihinkään jaksakaan lähteä siinä vaiheessa.

Pizza Makers Lansan nurkilla tuli testattua kerran nälkäisenä ja ehkä siitä riittää sanoa sen verran, että en toista kertaa sinne mene kebabbia syömään. Kyllähän sillä nälkä juuri lähti, mutta ei kovin kummolle maistanut.

Erikoismainintana lopuksi voisi kertoa Wotkinsin irtokebabista. Sitä saa mm. Mankkaan supermarketista noin kilon paketeissa. Valmiiksi siivutettua ja kelpaa lämmitettynä syötäväksi. Kyllä sillä mahansa täyttää ja useampia kertoja on lihapaketti tarttunut kaupasta ”ihan vahingossa” mukaan. Kannattaa kokeilla, jos joskus kaupassa tulee vastaan.

Papa Isacco

Mäntyviita 6, Tapiola
(09) 464 171

RT Kebab

Läkkisepänkuja 3, Pohjois-Leppävaara
(09) 512 1820

Kilim Turkish Cuisine

Revontulentie 1, Tapiola
(09) 464656
<http://www.kilim.fi>

Eerikin Pippuri

Eerikinkatu 17, Kamppi
(09) 6942667

Kampin Kebab House

Malminrinne 2, Hki
(09) 693 2028

Cantina eli Keltsu

Dipoli-talo, Otakaari 22-24
(09) 502 1151

Otaniemen grilli, Etno

Alvarinaukio 2, Otaniemi

Best

Miestentie 1, 02150 ESPOO
(09) 466 440

Pizzataxi

<http://www.pizzataxi.fi/>

Pizza Center

Karakalliontie 10, Karakallio ostoskeskus
(09) 594 004

Roadhouse

Kuunkatu 6, Olari
(09) 804 2280
<http://www.roadhouse.fi/>

Pizza Makers

Lansantie 23, Kilo
(09) 522 022
<http://www.pizzamakers.net/>

Katso myös:

<http://www.kebabille.com/>

Pikku-tikkiläisen puuhapalsta DOMINOPALIKOITA

Riku Saikkonen

Alla oleviin taulukoihin on piilotettu täsmälleen yksi jokaista mahdollista dominopalikka: kaksi vierekkäistä tai päällekkäistä numeroa muodostavat palikan, jonka kummassakin päässä on numero 0–6. Löydätkö palikat? Ratkaisuja on vain yksi, ja siinä on siis yksi jokaista paria (i, j) , jossa $0 \leq i \leq j \leq 6$.

Aluksi vähän pienempi esimerkki ratkaisuiheen. Alkuun pääsee vaikkapa huomaamalla, että tässä pari $(0, 0)$ voi olla vain yhdessä paikassa.

3	3	1	3	3	3	3	1	3	3
0	2	1	2	0	0	2	1	2	0
3	2	0	2	0	3	2	0	2	0
1	2	1	0	1	1	2	1	0	1

Ja neljä tehtävää ihmeteltäväksi:

1	1	2	2	0	3	3	0	6	2	5	4	0	4	1	6
2	2	5	4	5	1	5	0	5	4	5	4	1	2	5	0
3	6	4	5	4	4	0	3	4	4	2	0	0	1	0	3
2	6	0	2	0	5	4	3	6	3	2	5	6	6	3	5
6	2	1	0	3	3	1	6	1	3	3	2	6	0	4	5
5	4	3	0	4	1	4	5	1	2	0	1	3	0	1	3
6	2	6	1	6	6	1	5	5	3	1	4	2	6	2	6
5	0	4	0	3	3	6	0	6	3	5	6	6	6	4	4
6	6	3	6	5	4	3	4	0	0	6	5	4	4	1	5
2	2	3	2	3	1	0	2	0	0	2	3	1	5	1	6
6	1	3	1	5	4	6	5	1	0	2	6	1	3	3	0
0	1	3	6	0	4	1	0	5	2	5	5	3	2	2	3
2	1	4	4	2	1	1	0	2	3	4	4	4	3	1	5
2	5	5	4	5	6	5	2	2	0	4	2	1	1	6	0

Loppuiko tekeminen kesken? Hae ohjelma dominosa osoitteesta <http://www.chiark.greenend.org.uk/~sgtatham/puzzles/> tai Debian-paketista sgt-puzzles. Muitakin tuon kokoelman pulmia kannattaa kokeilla.

Pikku-tikkiläisen puuhapalsta: VIHJEVISA

Tuulia Merinen

Tekniikan Palkinnot: Mikä palkinto?

- Ensimmäisenä sen saivat matemaatikot Lars Ahlfors ja Jesse Douglas (4p)
- Tämä matematiikan palkinto on jaettu vuodesta 1936 lähtien neljän vuoden välein. (3p)
- Kyseinen palkinto esiintyi elokuvassa Good Will Hunting. (2p)
- Palkinnon perusti kanadalainen matemaatikko John Charles Fields. (1p)

Digitaalinen taide: Mikä taiteenlaji?

- Karl Menger on tutkinut tähän liittyvää teoriaa. (4p)
- Tämä taidemuoto jakaantuu neljään alakategoriaan sen perusteella miten taiteilija on luonut teoksensa. (3p)
- Tämän taiteen luonti perustuu yksinkertaiseen geometriaan. (2p)
- Mandelbrotin joukko on eräs tunnetuimmista kyseisen taiteenlajin 'teoksista'. (1p)

Kielet: Mikä ohjelmointikieli?

- Kielen kehitti Bertrand Meyer (4p)
- Kyseisen olio-ohjelmointikielen kehitys aloitettiin vuonna 1985 (3p)
- Vaikka tämä kieli ei erota suuria tai pieniä aakkosia, sillä on kuitenkin selkeä tyylijärjestelmä. (2p)
- Ohjelmointikielen nimi sisältää yhden Pariisin suosituimmista nähtävyyksistä. (1p)

Matematiikka: Mikä teoreema?

- Lause löytyi vuonna 1665 Diofantoksen teoksen Arithmetica marginaalista. (4p)
- Taniyaman-Shimuran otaksuma on keskeisessä roolissa teoreeman todistuksessa. (3p)
- Kyseisen lauseen ratkaisi Andrew Wiles vuonna 1995. (2p)
- Teoreema on Pierre de Fermat'n yleistyksen Pythagoraan lauseesta. (1p)

Tietokonegrafiikka: Mitä mallintajien apuväline?

- Se suunniteltiin vuonna 1975. (4p)
- Löytyy yleisesti 3D-mallinnusohjelmista ja jopa Microsoft Windowsin 3D-putkistonäytönsäästäjästä. (3p)
- Apuvälineen mallikappaletta säilytetään Computer History Museumissa Kaliforniassa. (2p)
- Kyseisen apuvälineen nimessä on eräs Yhdysvaltain osavaltioista. (1p)

Konetekniikka: Mikä menetelmä?

- Euklidisessa geometriassa kyseinen menetelmä voidaan kuvata matriisilla. (4p)
- Oikeaoppinen menetelmän käyttö on kuvattu ISO standardissa ISO 5456-2:1996 (3p)
- Yleisesti käytössä koneensuunnittelussa ja aivan erityisesti teknisessä suunnittelussa. (2p)
- Tällä menetelmällä kuvataan kolmiulotteinen kappale kaksiulotteisena. (1p)

(Vastaukset seuraavassa numerossa.)



Tietokillan hallitus vuosimallia 2007

Takarivi vasemmalta oikealle: Otto Hilska, Antti-Iivari Kainulainen, Jyry Suvilehto, Aino Reinvuori, Juuso Mäyränen, Visa Putkinen, Klaus Lehtonen, Julius de Bruijn, Antti Pitkänen ja Jenni Stenman. Eturivi: Anna Zaitsev ja Mikko Ikola

http://histotik.tietokilta.fi/Vuosi_vuodelta/2007.html

AKHVITAUKO

Juha Viljanen





**HALUAMME JUURI
SINUT**

TIETOKILTAAN

WWW.TIETOKILTA.FI